

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3202/2023
09.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Плазинчић, адвокат из ..., против туженог КБЦ „Др Драгиша Мишовић - Дедиње“, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1511/23 од 07.04.2023. године, у делу одлуке о трошковима парничног поступка, у седници већа одржаној дана 09.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1511/23 од 07.04.2023. године, у делу одлуке о трошковима поступка.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1511/23 од 07.04.2023. године, у делу одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3385/21 од 26.01.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе од 04.04.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде за исхрану у току рада, за период од априла 2018. године закључно са мартом 2021. године, исплати новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки појединачни новчани износ почев од означених датума па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора, за период од априла 2018. године закључно са мартом 2021. године, исплати новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки појединачни новчани износ почев од означених датума па до исплате. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да јој на име разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време проведено на раду, за период од априла 2019. године закључно са мартом 2021. године, исплати новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки појединачни новчани износ почев од означених датума па до исплате. Ставом петим изреке, утврђено је да је тужба тужиље повучена у делу којим је тражила да суд обавезе туженог да јој накнади штету на име разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време

provedeno na radu za period od aprila 2018. godine zakључno sa јануаром 2019. godine. Ставом шестим изреке, ослобођена је тужилја плаћања судских такси у овој правној ствари. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1511/23 од 07.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилје и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3385/21 од 26.01.2023. године у ставу другом, трећем и седмом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилје за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде у делу одлуке о трошковима поступка, тужилја је благовремено изјавила посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – др. закон) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија из члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права, а ревидент у ревизији указује на погрешну примену процесних одредаба Закона о парничном поступку приликом доношења одлуке о трошковима.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Прма ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом тужилје побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић